

Lovforslag nr. L 121

Folketinget 2011-12

Fremsat den 28. marts 2012 af skatteministeren (Thor Möger Pedersen)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Ungarn

§ 1. Bestemmelserne i overenskomst af 27. april 2011 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Ungarn til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter med tilhørende protokol, jf. bilag 1, gælder her i landet.

§ 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 3. Lov nr. 424 af 14. juni 1995 om tiltrædelse af protokol af 17. marts 1995 til overenskomst af 24. oktober 1978 mellem Danmark og Ungarn om undgåelse af dobbeltbeskatning, for så vidt angår indkomst- og formueskatter ophæves.

§ 4. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

OVERENSKOMST**MELLEM KONGERIGET DANMARK OG REPUBLIKKEN UNGARN TIL UNDGÅELSE AF DOBBELTBESKATNING OG FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMSTSKATTER**

Kongeriget Danmark og Republikken Ungarn, der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter og til videre at udvikle og lette deres forhold,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1**PERSONER OMFATTET AF OVERENSKOMSTEN**

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2**SKATTER OMFATTET AF OVERENSKOMSTEN**

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomstskatter, der pålignes på vegne af en kontraherende stat eller af dens lokale myndigheder uden hensyn til, hvorledes de opkræves.

2. Som indkomstskatter skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten eller dele af indkomsten, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rörlig eller fast ejendom, skatter på det samlede beløb af gager eller lønninger udbetalt af foretagender, såvel som skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er:

a) I Ungarn:

- (i) den personlige indkomstskat; og
 - (ii) selskabsskatten;
- (herefter omtalt som »ungarsk skat«);

b) I Danmark:

- (i) indkomstskatten til staten; og
 - (ii) den kommunale indkomstskat;
- (herefter omtalt som »dansk skat«).

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende stater kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3**ALMINDELIGE DEFINITIONER**

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykket »Ungarn« betyder Republikken Ungarn og betyder, når det anvendes i geografisk sammenhæng Republikken Ungarns territorium;

- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Ungarn eller Danmark, alt efter sammenhængen;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykket »foretagende« anvendes på enhver form for erhvervsudøvelse;
- g) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem pladser i den anden kontraherende stat;
- i) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
- (i) I Ungarn: ministeren for national økonomi eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
 - (ii) I Danmark: skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
- j) udtrykket »statsborger« betyder:
- (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
 - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab, sammenslutning eller anden enhed, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat;
- k) udtrykket »erhvervsvirksomhed« indbefatter udøvelse af frit erhverv og af anden virksomhed af selvstændig karakter.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til enhver tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, idet enhver betydning i denne stats skattelove skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i denne stats andre love.

Artikel 4

SKATTEMÆSSIGT HJEMSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde, registrering eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. En juridisk person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat efter denne stats lovgivning, og som generelt er fritaget for beskatning i denne stat, skal ved anvendelse af denne overenskomst anses for at være hjemmehørende i denne kontraherende stat.

3. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livs-interesser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

4. I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor sædet for den virkelige ledelse findes.

Artikel 5

FAST DRIFTSSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes erhvervsvirksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted; og
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs-, samle- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis det varer mere end 12 måneder.

4. En installation, en borerig eller et skib, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster, skal anses at udgøre et fast driftssted, men kun hvis virksomheden varer ved i mere end 12 måneder. Virksomhed, som udøves af et foretagende, som er forbundet med et andet foretagende, skal anses for udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed

- a) er væsentligt den samme, og
- b) er beskæftiget med samme projekt eller operation,

med mindre de pågældende aktiviteter udøves samtidig. Ved anvendelsen af dette stykke skal foretagender anses som forbundne, når de samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i foretagenderne.

5. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;

- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller hjælpende karakter for foretagendet;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de i litra a) - e) nævnte aktiviteter, forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

6. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2, i tilfælde hvor en person - der ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandlet i stykke 7 - handler på et foretagendes vegne og har og sædvanligvis udøver i en kontraherende stat en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, skal dette foretagende anses for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 5, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

7. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

8. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

INDKOMST AF FAST EJENDOM

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster; skibe og fly skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende.

Artikel 7

FORTJENESTE VED ERHVERSVIRKSOMHED

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Såfremt bestemmelserne i stykke 3 ikke medfører andet, skal der, i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, hvad enten omkostningerne er afholdt i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andetsteds.

4. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagedet.

5. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

6. I tilfælde, hvor fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

INTERNATIONAL TRANSPORT

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, ved driften af skibe og fly i international trafik kan kun beskattes i denne kontraherende stat.

2. Ved anvendelsen af denne artikel skal fortjeneste ved drift af skibe og fly i international trafik omfatte

- a) fortjeneste ved udlejning af skibe og fly med besætning (»time« eller »voyage«), og
- b) fortjeneste ved udlejning af skibe og fly uden besætning (»bareboat«), hvis sådanne skibe og fly anvendes i international trafik af lejeren, eller hvis lejeindtægten har nær tilknytning til fortjeneste ved drift af skibe og fly i international trafik.

3. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, fra brug, rådighedsstilling eller udlejning af containere (herunder anhangere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.

4. Bestemmelserne i stykke 1-3 finder også anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

5. Hvis foretagender fra forskellige lande er blevet enige om at drive skibe eller fly i international trafik gennem et forretningskonsortium, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i konsortiet, som ejes af et foretagende i en kontraherende stat.

Artikel 9

FORBUNDNE FORETAGENDER

1. I tilfælde, hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som ville være tilfaldet et af disse foretagender, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. I tilfælde, hvor en kontraherende stat til fortjenesten for et foretagende i denne stat medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet dér af fortjenesten, hvis den er enig i den regulering, som er foretaget af den førstnævnte stat. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

UDBYTTE

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab, som ikke er skattepligtigt), der direkte ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet, og denne andel ejes i en uafbrudt periode på mindst et år;
- b) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller anden lignende institution, som udbyder pensionsordninger, som fysiske personer kan tilslutte sig med henblik på at sikre sig pensionsydelse, når sådan pensionskasse eller anden lignende institution er oprettet og skattemæssigt godkendt i overensstemmelse med lovgivningen i denne anden stat;
- c) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et der beliggende fast driftssted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som

udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

Artikel 11

RENTER

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »renter« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger, men omfatter ikke indkomst omfattet af artikel 10. Straftillæg ved for sen betaling anses ikke for renter i relation til denne artikel.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

4. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renterne, set i forhold til den gældsfordring for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

ROYALTIES

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industriel, kommerciel eller videnskabelig erfaring.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

4. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet, set i forhold til den anvendelse, rettighed eller

oplysning, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

KAPITALGEVINSTER

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier eller tilsvarende rettigheder, hvis værdi for mere end 50 pct.'s vedkommende direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste, bortset fra fortjeneste omfattet af denne artikels stykke 2, ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), kan beskattes i denne anden stat.

4. Fortjeneste, som et foretagende fra en kontraherende stat erhverver ved afhændelse af skibe eller fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som hører til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i denne stat.

5. Fortjeneste, som et foretagende fra en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af containere (herunder anhängere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

6. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end de i stykke 1, 2, 3, 4 og 5 nævnte kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

7. Hvis foretagender fra forskellige lande er blevet enige om at drive skibe eller fly i international trafik gennem et forretningskonsortium, finder bestemmelserne i stykke 4 kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i konsortiet, som ejes af et foretagende i en kontraherende stat.

Artikel 14

PERSONLIGT ARBEJDE I ANSÆTTELSESFORHOLD

1. Såfremt bestemmelserne i artiklerne 15, 17 og 18 ikke medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som erhverves herfor, beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og
- c) vederlaget ikke påhviler af et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller et fly, der anvendes i international trafik, beskattes i den kontraherende stat, hvor det foretagende, som driver skibet eller flyet, er hjemmehørende.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 3 kan indkomst, som erhverves fra et fast driftssted beliggende i Danmark af det dansk, norsk, svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS) for personligt arbejde ombord på et fly i international trafik, beskattes i Danmark.

Artikel 15

BESTYRELSESHONORARER

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen eller det tilsynsførende råd for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 16

KUNSTNERE OG SPORTSFOLK

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 7 og 14 kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsudøver, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde hvor indkomst ved personlig virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller sportsudøver i hans egenskab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7 og 14, beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

3. Uanset bestemmelserne i denne artikels stykke 1 og 2 skal indkomst som nævnt i denne artikel, som tilfalder en kunstner eller sportsudøver, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, være fritaget for beskatning i den anden kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed er udøvet, når denne virksomhed er støttet fuldt ud eller i væsentligt omfang af offentlige midler fra den førstnævnte kontraherende stat. I så fald kan indkomsten kun beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstneren eller sportsudøveren er hjemmehørende.

Artikel 17

PENSIONER, SOCIALE YDELSER OG LIGNENDE BETALINGER

1. Betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager i henhold til social sikringslovgivning eller fra anden obligatorisk pensionsordning efter lovgivning i den anden kontraherende stat, eller efter enhver anden ordning fra midler tilvejebragt af denne anden stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Medmindre bestemmelserne i denne artikels stykke 1 medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, som hidrører fra en kontraherende stat og udbetales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvad enten for tidligere tjenesteydelser eller ikke, kun beskattes i denne anden kontraherende stat. Sådanne pensioner og andre lignende vederlag kan dog beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, hvis

- a) bidrag indbetalt af den berettigede til pensionsordningen blev fradraget i den berettigedes skattepligtige indkomst i den førstnævnte kontraherende stat efter lovgivningen i denne stat; eller

b) bidrag indbetalt af en arbejdsgiver ikke var skattepligtig indkomst for den berettigede i den førstnævnte stat efter lovgivningen i denne stat.

3. Pensioner skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de udbetales af en pensionskasse eller anden tilsvarende institution, der udbyder pensionsordninger, som fysiske personer kan tilslutte sig med henblik på at sikre sig pensionsydelse, når en sådan pensionskasse eller anden tilsvarende institution er oprettet og skattemæssigt anerkendt i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat.

Artikel 18

OFFENTLIGE HVERV

1. a) Løn, gage og andre lignende vederlag, der udbetales af en kontraherende stat eller en lokal myndighed heraf til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
- b) Sådan gage, løn eller andre lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende person, som
 - i) er statsborger i denne stat; eller
 - ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.

2. Bestemmelserne i artiklerne 14, 15 og 16 finder anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat eller en lokal myndighed heraf.

Artikel 19

STUDERENDE

Beløb, som modtages med henblik på underhold, studium eller uddannelse af en studerende eller lærling, der er eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, beskattes ikke i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 20

ANDRE INDKOMSTER

1. Indkomster, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis den i en kontraherende stat hjemmehørende modtager af sådan indkomst driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

Artikel 21

OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING

1. I Ungarn skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

- a) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Ungarn, erhverver indkomst, som efter denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Ungarn, medmindre bestemmelserne i litra b) eller c) medfører andet, fritage sådan indkomst fra beskatning.
- b) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Ungarn, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i artikel 10 kan beskattes i Danmark, skal Ungarn indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den skat, der er betalt i Danmark. Sådant fradrag skal imidlertid ikke overstige den del af skatten, som beregnet inden fradraget er givet, som svarer til sådanne indkomster oppebåret fra Danmark.
- c) I tilfælde, hvor indkomst, som er erhvervet af en person, der er hjemmehørende i Ungarn, efter enhver bestemmelse i overenskomsten er fritaget for beskatning i Ungarn, kan Ungarn alligevel tage den indkomst, der er fritaget fra beskatning, i betragtning ved skatteberegningen af den pågældende persons øvrige indkomst.
- d) Bestemmelserne i litra a) finder ikke anvendelse for indkomst, erhvervet af en person, der er hjemmehørende i Ungarn, når Danmark anvender bestemmelserne i denne overenskomst til at fritage sådan indkomst fra beskatning eller anvender bestemmelserne i artikel 10, stykke 2, for sådan indkomst.

2. I Danmark skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

- a) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter denne overenskomst kan beskattes i Ungarn, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Ungarn;
- b) sådant fradrag skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomstskatte, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Ungarn;
- c) i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter denne overenskomst kun kan beskattes i Ungarn, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatte fradrage den del af indkomstskatte, som kan henføres til indkomst, der hidrører fra Ungarn.

Artikel 22

IKKE-DISKRIMINERING

1. Statsborgere i en kontraherende stat kan ikke i den anden kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan ikke i nogen af de kontraherende stater undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet.

3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i den anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 4, eller artikel 12, stykke 4, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan ikke i den førstnævnte stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

6. Uanset bestemmelserne i artikel 2 finder bestemmelserne i denne artikel anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 23

FREMGANGSMÅDEN VED INDGÅELSE AF GENSIDIGE AFTALER

1. I tilfælde, hvor en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 22, stykke 1, for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden, herunder gennem en fælles kommission, der består af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de forudgående stykker.

Artikel 24

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, der pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres lokale myndigheder, i det omfang denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Enhver oplysning, som en kontraherende stat har modtaget i medfør af stykke 1, skal holdes hemmelig på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i medfør af denne stats interne lovgivning og må

kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, tvangsfuldbyrdelse, retsforfølgning eller afgørelser af klager med hensyn til de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsynet med førmævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende oplysningerne til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville være i strid med almene hensyn («ordre public»).

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, skal den anden kontraherende stat bruge sine foranstaltninger til indhentning af oplysninger for at indhente de oplysninger, der er anmodet om, uanset om den anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til dens egne skatteformål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af begrænsningerne i stykke 3, men i intet tilfælde skal sådanne begrænsninger fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne besiddes af en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller en person, som optræder i egenskab af bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.

Artikel 25

MEDLEMMER AF DIPLOMATISKE REPRÆSENTATIONER OG KONSULÆRE EMBEDER

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 26

IKRAFTTRÆDEN

1. De kontraherende stater skal ad diplomatisk vej give hinanden underretning om, at deres interne betingelser for denne overenskomsts ikrafttræden er opfyldt.

2. Denne overenskomst træder i kraft den tredvte dag efter modtagelsen af den sidste af de i stykke 1 omhandlede underretninger, og dens bestemmelser har virkning i begge kontraherende stater:

- a) med hensyn til skatter, der indeholdes ved kilden, på indkomst, der erhverves på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor overenskomsten træder i kraft;
- b) med hensyn til andre indkomstskatter, for skatter, der opkræves vedrørende ethvert skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor overenskomsten træder i kraft.

3. I tilfælde, hvor en fysisk person på datoen for denne overenskomsts underskrivelse var hjemmehørende i Ungarn og modtog pension, hidrørende fra Danmark, kan pension, som omfattet af artikel 17, stykke

2, som denne person modtager efter overenskomstens ikrafttræden, kun beskattes i Ungarn, så længe den pågældende forbliver hjemmehørende i Ungarn.

4. Overenskomsten mellem den Ungarske Folkerepubliks regering og Kongeriget Danmarks regering til undgåelse af dobbeltbeskatning af indkomst og formue underskrevet den 24. oktober 1978, opsiges og ophører med at have virkning:

- a) med hensyn til skatter, der indeholdes ved kilden, på indkomst, der erhverves på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor overenskomsten træder i kraft;
- b) med hensyn til andre skatter på indkomst og formue, for skatter, der opkræves vedrørende ethvert skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor overenskomsten træder i kraft.

Artikel 27

OPSIGELSE

Denne overenskomst forbliver i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give meddelelse om opsigelsen mindst 6 måneder før udløbet af ethvert kalenderår efter 5 år fra overenskomstens ikrafttræden.

I så fald ophører denne overenskomst med at have virkning i begge kontraherende stater:

- a) med hensyn til skatter, der indeholdes ved kilden, på indkomst, der erhverves på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor meddelelsen er givet;
- b) med hensyn til andre indkomstskatter, for skatter, der opkræves vedrørende ethvert skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor meddelelsen er givet.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Budapest, den 27. april 2011, på dansk, ungarsk og engelsk, idet hver tekst har lige gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse med hensyn til fortolkningen skal den engelske tekst være afgørende.

For Kongeriget Danmark:
Mads Sandau-Jensen

For Republikken Ungarn:
András Kármán

PROTOKOL

til Overenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Republikken Ungarn til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter underskrevet i Budapest, den 27. april 2011

Kongeriget Danmark og Republikken Ungarn er i tillæg til Overenskomsten til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter, underskrevet i Budapest, den 27. april 2011, blevet enige om følgende bestemmelser, som skal udgøre en integreret del af den nævnte overenskomst:

1. Ved anvendelsen af denne overenskomst er »sædet for den virkelige ledelse« det sted, hvor ledelsen af et foretagende og den overordnede leder eller gruppen af øverste ledere af foretagendet, som leder hele foretagendets daglige arbejde, er placeret for at udøve deres virksomhed.

Skulle det sted, hvor ledelsen har sit sæde, afvige fra det sted, hvor den daglige ledelse har sit sæde, vil »sædet for den virkelige ledelse« være det sted, hvor den daglige ledelse udøves.

2. Der er enighed om, at interessentskaber (betéti társaság, közkereseti társaság) oprettet i Ungarn beskattes i Ungarn som selskaber, og at de derfor falder ind under definitionen af »selskab« og er hjemmehørende i Ungarn.

3. Ved anvendelsen af denne overenskomsts artikel 17, stykke 1, omfatter betalinger, modtaget efter enhver anden ordning fra midler tilvejebragt af en kontraherende stat, især arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, barselsdagpenge og uddannelsesstøtte.

4. Overenskomsten er uden præjudice for forpligtelserne i henhold til Ungarns og Danmarks medlemskab af Den Europæiske Union.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i to eksemplarer i Budapest, den 27. april 2011, på dansk, ungarsk og engelsk, idet hver tekst har lige gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse med hensyn til fortolkningen skal den engelske tekst være afgørende.

For Kongeriget Danmark:
Mads Sandau-Jensen

For Republikken Ungarn:
András Kármán

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre den nye dansk-ungarske dobbeltbeskatningsoverenskomst, når overenskomstens betingelser herfor er opfyldt. Med en vedtagelse af lovforslaget giver Folketinget samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne tiltræder overenskomsten. Overenskomsten træder i kraft 30 dage efter, at begge lande har underrettet hinanden om, at de forfatningsmæssige betingelser for ikrafttræden er opfyldt. Samtidig ophører den hidtidige dobbeltbeskatningsoverenskomst fra 1978 at have virkning.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to lande har som hovedformål at ophæve international dobbeltbeskatning i forholdet mellem disse lande. Overenskomsten medvirker derved til at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning kan medføre for udviklingen af de økonomiske relationer mellem landene.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst giver selskaber og personer fra det ene land bedre skattemæssige betingelser for investering, etablering eller arbejde i det andet land – både som følge af at dobbeltbeskatning undgås, og som følge af at der er større klarhed over de skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner.

Danmark og Ungarn har i dag en dobbeltbeskatningsoverenskomst fra 1978. Når den nye overenskomst træder i kraft, ophæves den hidtil gældende overenskomst.

Den nye overenskomst er indgået, fordi den gældende overenskomst må anses som utidssvarende. Da den gældende overenskomst blev indgået i 1978, var de erhvervs-mæssige forhold mellem Danmark og Ungarn helt anderledes end i dag.

Desuden bygger den gældende overenskomst på mange punkter på den første OECD-model fra 1963, hvor den nye overenskomst er formuleret på grundlag af OECD-modellen fra 2008.

Den vigtigste ændring ved den nye overenskomst mellem Danmark og Ungarn vedrører beskatningen af udbetalinger fra private pensionsordninger. Efter den gældende overenskomst kan private pensioner kun beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende. I fremtiden kan private pensioner også beskattes i den stat, hvorfra de udbetales, når denne stat tidligere har givet skattebegunstigelse vedrørende indbetalinger til ordningen.

For at undgå usikkerhed for de personer, der allerede boede i Ungarn ved overenskomstens underskrivelse og modtog pension fra Danmark, har den nye overenskomst en overgangsordning, så disse personer fritages for dansk skat af deres private danske pension som efter den gamle overenskomst.

2. Baggrunden for dobbeltbeskatningsoverenskomsten og dens indhold

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to stater har som hovedformål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at begge stater beskatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Det sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager indkomst fra den anden stat.

Danmark beskatter som hovedregel efter globalindkomstprincippet. Det betyder, at en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Danmark, som udgangspunkt er fuldt skattepligtig til Danmark, dvs. skattepligtig af samtlige sine indkomster, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke. Det følger af statsskattelovens § 4.

Samtidig har Danmark regler om begrænset skattepligt for personer og selskaber, der ikke er omfattet af fuld skattepligt, men modtager indkomst fra kilder i Danmark. Den begrænsede skattepligt medfører, at Danmark beskatter personer og selskaber, som er hjemmehørende i andre stater, af en række indkomsttyper, som de pågældende modtager fra Danmark. Kildeskattelovens § 2 og selskabsskattelovens § 2 opregner de indkomsttyper, der er omfattet af begrænset skattepligt.

Ungarn har tilsvarende regler om fuld skattepligt for personer og selskaber, som er hjemmehørende i denne stat, og om begrænset skattepligt af personer og selskaber i andre stater, som modtager indkomst fra kilder i denne stat.

Hvis eksempelvis en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Ungarn, modtager indkomst fra kilder i Danmark, vil Danmark beskatte denne indkomst, såfremt de danske regler om begrænset skattepligt er opfyldt. Imidlertid vil modtageren også være skattepligtig af den pågældende indkomst i Ungarn i overensstemmelse med de ungarske skatteregler (globalindkomstprincippet). Hvis der ikke var nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem de to stater, ville begge stater beskatte fuldt ud efter deres interne regler, og der kunne dermed foreligge et tilfælde af dobbeltbeskatning. Tilsvarende gælder for indkomst fra Ungarn, som modtages i Danmark.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Ungarn skal hindre denne dobbeltbeskatning, og det formål kan kun opnås ved, at den ene eller den anden stat eller begge stater nedsætter den beskatning, som skulle ske efter den interne skattelovgivning, hvis der ikke var en overenskomst.

Overenskomsten har derfor en række regler (artikel 6-20) vedrørende forskellige typer indkomster, som angiver, hvornår Danmark henholdsvis Ungarn kan beskatte indkomst, som en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestaten).

For kildestaten er der tale om, at denne stat indskrænker eller helt frafalder sin begrænsede skattepligt på indkomst, som oppebæres af en modtager i den anden stat. Den dansk-

ungarske dobbeltbeskatningsoverenskomst medfører således f.eks., at Danmark kun kan gennemføre reglerne om begrænset skattepligt af indkomst, som personer og selskaber i Ungarn modtager fra Danmark, i det omfang beskatningen er i overensstemmelse med overenskomsten. Tilsvarende gælder for ungarsk beskatning af indkomst, som personer og selskaber i Danmark modtager fra Ungarn.

For bopælsstaten kan der ligeledes være tale om begrænsninger i denne stats ret til at beskatte en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat, af indkomst fra den anden stat, ligesom bopælsstaten skal anvende den metode for lempelse af dobbeltbeskatning, som overenskomsten foreskriver, jf. nedenfor.

Det bemærkes, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke i sig selv medfører, at der sker dansk beskatning. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten kan medføre, at Danmark kan beskatte en indkomst, som betales til eller modtages fra Ungarn, skal der være hjemmel til dette såvel i overenskomsten som i den interne danske skattelovgivning. Selv om Danmark efter overenskomsten har ret til at beskatte en bestemt type indkomst, sker der kun dansk beskatning af den pågældende indkomst i det omfang, der er hjemmel i de danske skatteregler til at beskatte indkomsten.

Udover bestemmelser om fordeling af beskatningsretten har overenskomsten en bestemmelse om, hvordan de to stater skal lempe for dobbeltbeskatning (artikel 21). Den såkaldte *metodebestemmelse* angiver, hvordan en stat skal lempe for dobbeltbeskatning, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat (bopælsstat), modtager indkomst fra den anden stat (kildestaten), og kildestaten kan beskatte indkomsten efter de andre artikler i overenskomsten. Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi overenskomsten ikke hindrer bopælsstaten i at medregne den udenlandske indkomst ved beskatningen, selv om kildestaten har ret til at beskatte denne indkomst.

Lempelsesmetoden for Danmarks vedkommende er som hovedregel *credit-metoden*. For en person eller et selskab hjemmehørende i Danmark med indkomst fra Ungarn medfører denne metode, at hvis Ungarn efter overenskomsten kan beskatte indkomsten, skal Danmark nedsætte sin skat af indkomsten med den betalte ungarske skat. Nedsættelsen kan dog ikke være større end den danske skat af den pågældende indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jf. ligningslovens § 33.

Overenskomsten har en bestemmelse om proceduren for indgåelse af gensidige aftaler (artikel 23). For det første angår bestemmelsen konkrete tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at pågældende er udsat for beskatning i strid med overenskomsten. Det kan f.eks. skyldes, at de to stater skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af overenskomsten. For det andet giver bestemmelsen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Endvidere har overenskomsten en bestemmelse om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger (artikel 24). Efter bestemmelsen skal de danske skattemyndigheder

sende oplysninger til de ungarske skattemyndigheder til brug ved ungarsk beskatning. Om nødvendigt skal de danske myndigheder forinden indhente oplysninger hos personer eller selskaber m.v. her i landet, hvilket sker efter skattekontrollovens regler. Tilsvarende skal skattemyndighederne i Ungarn sende (og eventuelt forinden indhente) oplysninger til de danske myndigheder, som så kan anvende oplysningerne ved skatteligningen her i landet. Artiklen giver også hjemmel til, at ungarske embedsmænd kan være til stede ved en undersøgelse, som de danske skattemyndigheder foretager hos personer eller selskaber her i landet, og omvendt.

Endelig indeholder overenskomsten bestemmelser om ikke-diskriminering (artikel 22), bestemmelser om diplomater (artikel 25) og bestemmelser om ikrafttræden og om opsigelse af overenskomsten (artikel 26 og 27).

Den dansk-ungarske dobbeltbeskatningsoverenskomst er i vidt omfang formuleret på grundlag af 2008-udgaven af den såkaldte OECD-model, som var den nyeste udgave af modellen på tidspunktet for forhandlingerne. OECD-modellen ligger også til grund for det danske forhandlingsoplæg.

OECD-modellen er udarbejdet som en anbefaling til udformningen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Modellen har bemærkninger, som angiver fortolkningen af overenskomstens artikler. Modellen er som nævnt kun en anbefaling og derfor ikke bindende for staterne. OECD's medlemsstater kan indsætte forbehold om, at de ikke er enige i en artikel i modellen, og observationer om, at de ikke er enige i fortolkningerne i bemærkningerne til en artikel eller har særlige synspunkter. I praksis ses mange afvigelser fra modellen i de overenskomster, som de forskellige stater har indgået.

Som følge af, at den nye overenskomst er formuleret på grundlag af OECD-modellen, skal den også fortolkes i overensstemmelse med bemærkningerne til OECD-modellens artikler. Dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor overenskomstens bestemmelser er formuleret anderledes end OECD-modellen.

3. Dobbeltbeskatningsoverenskomstens betydning i forhold til intern dansk skatteret

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten indskrænker som ovenfor nævnt Danmarks muligheder for at gennemføre den beskatning, som skulle gennemføres efter de danske skatteregler, hvis Danmark ikke havde en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Ungarn. Disse skatteregler omtales her efter som intern dansk skatteret.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten lempes altså beskatningen i forhold til den beskatning, som skulle ske efter intern dansk skatteret.

Overenskomstens betydning i forhold til intern dansk skatteret er omtalt nedenfor. Der redegøres først for dansk begrænset skattepligt af indkomst, som hidrører fra Danmark og betales til en person eller et selskab, der er hjemmehørende i Ungarn efter overenskomstens artikel 4 (3.1), derefter for dansk fuld skattepligt af indkomst, som hidrører

fra Ungarn og betales til en person eller et selskab, der er hjemmehørende i Danmark efter artikel 4 (3.2), og derefter for det tilfælde, at en person eller et selskab har »dobbelt domicil«, fordi pågældende er omfattet af fuld skattepligt i begge stater, men hjemmehørende i Ungarn efter artikel 4 (3.3). Til sidst omtales særlige artikler (3.4).

I redegørelsen er en kort omtale af overenskomstens enkelte artikler. Artiklerne er også omtalt under de særlige bemærkninger til § 1.

3. 1. Betydningen for dansk begrænset skattepligt af indkomst her fra landet

Artiklerne 5 - 20 vedrører Danmarks mulighed for at gennemføre de gældende regler i intern dansk skatteret om begrænset skattepligt af personer og selskaber i Ungarn, som modtager indkomst fra kilder her i landet. Efter kildeskattelovens § 2 og selskabsskattelovens § 2 er personer og selskaber i Ungarn begrænset skattepligtige af de indkomststyper, der er opregnet i disse bestemmelser. I det følgende bruges udtrykket »personer og selskaber i Ungarn« om personer og selskaber hjemmehørende i denne stat, som er begrænset skattepligtige til Danmark. Udtrykket »et ungarsk foretagende« benyttes om et foretagende, der drives af personer eller selskaber i Ungarn.

Artikel 5 og artikel 7 angår beskatning af fortjeneste ved erhvervsmæssig virksomhed. Efter artikel 7 kan et ungarsk foretagendes fortjeneste ved erhvervsmæssig virksomhed kun beskattes i Ungarn. Hvis et ungarsk foretagende udøver erhvervsvirksomhed gennem et såkaldt fast driftssted her i landet, kan Danmark dog beskatte foretagendet, men kun af fortjeneste, som det har opnået gennem det faste driftssted.

Artikel 5 definerer fast driftssted. Det omfatter især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, et værksted, en fabrik og en olie- eller gaskilde eller andet sted for indvinding af naturforekomster. Fast driftssted begrebet omfatter desuden en byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde, som opretholdes i mere end 12 måneder, samt en borerig eller anden installation til efterforskning af naturforekomster, hvis virksomheden varer i mere end 12 måneder.

Kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, medfører, at personer og selskaber i Ungarn er begrænset skattepligtige af fortjeneste gennem et fast driftssted her i landet.

Fast driftssted ved anvendelsen af intern dansk ret defineres som hovedregel efter definitionen af fast driftssted i OECD-modellens artikel 5. Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør dog et fast driftssted fra 1. dag, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, sidste pkt., og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, 6. pkt.

Endvidere er personer og selskaber i Ungarn begrænset skattepligtige af enhver form for indkomst i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter og dertil knyttet virksomhed, herunder anlæg af rørledninger, forsyningstjeneste samt skibstransport og rørlednings-

transport af indvundne kulbrinter, jf. kulbrinteskattelovens § 1.

12-måneders-begrænsningen i dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 5 medfører, at Danmark ikke kan beskatte et ungarsk foretagende af fortjeneste ved bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde her i landet af en varighed på op til 12 måneder. Tilsvarende gælder for fortjeneste ved arbejde her i landet i tilknytning til forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter.

Artikel 6 medfører, at indkomst af fast ejendom (herunder indkomst af land- og skovbrug) kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Bestemmelsen omfatter også indkomst ved udleje af fast ejendom.

Artikel 6 svarer til bestemmelserne i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 5, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, som medfører, at personer og selskaber i Ungarn er begrænset skattepligtige af indkomst fra fast ejendom her i landet. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 8 medfører, at et foretagendes indkomst fra drift af international trafik kun kan beskattes i den stat, hvor det pågældende foretagende er hjemmehørende. Under visse betingelser gælder det samme for indkomst ved udleje af skibe og fly samt indkomst fra drift af containere.

Det medfører, at Danmark ikke kan beskatte et ungarsk skibs- eller luftfartsforetagende, som har indkomst ved international trafik til og fra Danmark, selv om det pågældende foretagende har fast driftssted her i landet.

Artikel 9 medfører, at transaktioner mellem forbundne foretagender fra de to stater skal foregå på markedsvilkår, dvs. som om handlen eller transaktionen var sket mellem uafhængige parter (det såkaldte arms-længde-princip). Efter artikel 9, stk. 1, kan en stat forhøje fortjenesten, som et foretagende i denne stat oplyser, at det havde ved interne transaktioner med et koncernforbundet foretagende i den anden stat, så fortjenesten kommer til at svare til, hvad der ville blive aftalt mellem uafhængige parter. Artikel 9, stk. 2, medfører, at i så fald skal den anden stat foretage en passende regulering af fortjenesten for det koncernforbundne foretagende i den anden stat, hvis den er enig i den førstnævnte stats regulering.

Artikel 10 begrænser Danmarks mulighed for at beskatte udbyttebetalinger fra danske selskaber, hvis udbyttets retmæssige ejer er personer og selskaber hjemmehørende i Ungarn. Den danske skat af udbyttet må højst være på 15 pct. af udbyttets bruttobeløb, og Danmark må slet ikke beskatte udbyttet, hvis udbyttets retmæssige ejer er et selskab hjemmehørende i Ungarn, som ejer mindst 10 pct. af det danske selskab, eller hvis udbyttets retmæssige ejer er en pensionskasse hjemmehørende i Ungarn, jf. artikel 10, stk. 2. Artiklen begrænser dog ikke Danmarks ret til at beskatte udbyttet, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted her i landet, og udbyttet er knyttet til dette faste driftssted, jf. artikel 10, stk. 4.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, er en person eller et selskab i Un-

garn begrænset skattepligtig af udbytte, som pågældende modtager fra et dansk selskab.

Der er også begrænset skattepligt af afståelsessummer i tilfælde, hvor aktier afstås til det selskab, som har udstedt dem, og hvor afståelsen er omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1. Det bemærkes, at Danmark har taget forbehold til OECD-modellens artikel 10 om, at Danmark i visse tilfælde anser afståelsessummen ved afståelse af aktier som udbytte omfattet af artikel 10.

Skatten er som udgangspunkt på 27 pct. af udbyttets bruttobeløb, men skatten nedsættes til 15 pct., hvis den retmæssige ejer af udbyttet ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det danske selskab, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 5, og selskabsskattelovens § 2, stk. 2. Der er dog ikke begrænset skattepligt, hvis udbyttet er omfattet af EU's moder-/datterselskabsdirektiv, dvs. hvis udbyttets retmæssige ejer er et ungarsk selskab, som ejer mindst 10 pct. af det danske selskab, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c.

Hvis en person eller et selskab i Ungarn har et fast driftssted her i landet, er pågældende begrænset skattepligtig af overskuddet af dette driftssted, og i denne skattepligtige indkomst indgår eventuelt udbytte af aktier i danske selskaber, hvis aktierne er knyttet til det faste driftssted. For så vidt angår personer gælder dette dog alene for udbytte af næringsaktier. Denne beskatning er i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4.

Den vigtigste virkning af overenskomsten er altså, at den hindrer Danmark i at gennemføre den begrænsede skattepligt af udbyttebetalinger fra danske selskaber, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse hjemmehørende i Ungarn. Overenskomsten medfører også, at hvis en person i Ungarn ejer 10 pct. eller mere af et dansk selskab, skal den danske skat af udbyttet af aktierne, som ellers ville være på 27 pct., nedsættes til 15 pct.

Artikel 11 medfører, at Danmark ikke kan beskatte rentebetalinger fra kilder her i landet, hvis renternes retmæssige ejer er hjemmehørende i Ungarn. Danmark kan dog beskatte renterne, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted her i landet, og renterne er knyttet til dette faste driftssted, jf. artikel 11, stk. 3.

Efter kildeskatteloven er der ikke hjemmel til begrænset skattepligt af personer i Ungarn, som modtager renter fra kilder her i landet.

Selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, medfører, at et selskab i Ungarn under visse betingelser er begrænset skattepligtigt af renter fra et koncernforbundet dansk selskab. Den begrænsede skattepligt bortfalder dog under visse betingelser, bl.a. hvis det ungarske selskab er omfattet af ungarsk selskabsbeskatning, der udgør mindst 75 pct. af dansk selskabsskat. Den ungarske selskabsskat er for tiden på 19 pct. og dermed højere end 75 pct. af den danske selskabsskat på 25 pct.

Hvis Ungarn nedsætter sin selskabsskat til f.eks. 15 pct., og et ungarsk selskab derved bliver omfattet af begrænset skattepligt efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, vil

overenskomstens artikel 11 medføre, at Danmark ikke kan opkræve skatten.

Hvis den person eller det selskab i Ungarn, som er retmæssig ejer af renterne, har et fast driftssted her i landet, er pågældende begrænset skattepligtig af overskuddet af dette driftssted, og i denne skattepligtige indkomst indgår eventuelle renter fra kilder her i landet, som er knyttet til driftsstedet. Denne beskatning er i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3.

Artikel 12 medfører, at Danmark ikke kan beskatte royalty-betalinger fra kilder her i landet, hvis royalty-beløbets retmæssige ejer er hjemmehørende i Ungarn. Danmark kan dog beskatte royalty, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted her i landet, og royalty-beløbet er knyttet til dette faste driftssted, jf. artikel 12, stk. 3.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 8, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g, er personer og selskaber i Ungarn begrænset skattepligtige af royalty fra kilder her i landet. Royalty defineres i kildeskattelovens § 65 C, stk. 4. Royalty-definitionen i intern dansk skatteret er snævrere end definitionen af royalty i overenskomstens artikel 12, stk. 2. Skatten udgør 25 pct. af royalty-beløbets bruttobeløb.

Overenskomstens artikel 12 medfører, at Danmark ikke kan opkræve denne royaltyskat af royalty-betalinger fra Danmark, hvis den retmæssige ejer er hjemmehørende i Ungarn, medmindre den rettighed, som der betales royalty for, indgår som et aktiv i et fast driftssted, som ejeren har her i landet.

Artikel 13 medfører, at Danmark kan beskatte personer og selskaber i Ungarn af gevinst ved afhændelse af fast ejendom, der er beliggende her i landet, og af gevinst ved afhændelse af et fast driftssted, der er beliggende her i landet (herunder aktiver, som indgår i driftsstedet). Danmark kan desuden beskatte personer og selskaber i Ungarn af gevinst ved afhændelse af aktier eller tilsvarende rettigheder, hvis mere end 50 pct. af aktiernes værdi hidrører fra fast ejendom, beliggende her i landet. Danmark kan derimod ikke beskatte personer og selskaber i Ungarn af gevinst ved afhændelse af andre aktiver, herunder især aktier i danske selskaber, som ikke er ejendomsaktieselskaber, under forudsætning af, at aktierne ikke indgik i et fast driftssted, som de pågældende har her i landet.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, er personer og selskaber i Ungarn begrænset skattepligtige af gevinst ved afhændelse af fast ejendom her i landet, samt af gevinst ved afhændelse af fast driftssted her i landet, herunder aktiver i det faste driftssted. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomstens artikel 13, stk. 1 og 3.

Efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra h, er selskaber i Ungarn begrænset skattepligtige af gevinst på visse fordringer, såfremt betingelserne for begrænset skattepligt af renterne er opfyldt, dvs. især at den danske skyldner og den udenlandske fordringshaver er koncernforbundet.

Der er derimod ikke regler om begrænset skattepligt af gevinst, som en person eller et selskab i Ungarn opnår ved af-

ståelse af aktier, medmindre disse indgik i et fast driftssted her i landet.

Dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 13, stk. 6, medfører, at Danmark ikke kan gennemføre beskatningen af gevinst ved afhændelse af fordringer, hvis fordringshaver er hjemmehørende i Ungarn, medmindre fordringen indgik som et aktiv i fordringshavers faste driftssted her i landet.

Artikel 14 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Ungarn, af løn m.v. for arbejde udført her i landet, hvis den pågældende opholder sig her i landet i en eller flere perioder på tilsammen mere end 183 dage i en 12-måneders periode, eller lønnen m.v. betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende her i landet, eller lønnen m.v. påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har her i landet.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, er en person fra Ungarn begrænset skattepligtig af løn m.v. for arbejde udført her i landet for en person eller et selskab, der er fuldt skattepligtig, eller for et fast driftssted, som den pågældendes udenlandske arbejdsgiver har her i landet. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Der er derimod ikke hjemmel i intern dansk skatteret til at udnytte retten efter overenskomsten til at beskatte en person fra Ungarn af løn for arbejde udført her i landet i tilfælde, hvor personen opholder sig her i landet i mere end 183 dage for sin ungarske arbejdsgiver, som ikke har fast driftssted her i landet.

Artikel 15 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Ungarn, af bestyrelseshonorar fra et dansk selskab.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 2, er en person fra Ungarn begrænset skattepligtig af vederlag for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lign. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 16 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Ungarn, af indkomst som optrædende kunstner eller som sportsudøver ved personligt udøvet virksomhed her i landet. Det samme gælder, selv om indkomsten ved denne virksomhed ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person eller et selskab. Danmark kan dog ikke beskatte indkomsten, hvis virksomheden som kunstner eller sportsudøver her i landet helt eller i væsentligt omfang er støttet af midler fra Ungarn.

Der er ikke hjemmel i intern dansk skatteret til at udnytte retten efter overenskomsten til at beskatte en person fra Ungarn af indkomst som optrædende kunstner eller sportsudøver her i landet, medmindre den pågældende er ansat af en dansk arbejdsgiver under sådanne forhold, at der er tale om et ansættelsesforhold.

Artikel 17 angår beskatningen af pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger. Dette område er den væsentligste ændring i forhold til den hidtidige dobbeltbeskatningsoverenskomst, jf. punkt 4.

Artiklen medfører for det første, at Danmark kan beskatte personer, der er hjemmehørende i Ungarn, af sociale pensioner og ydelser samt af udbetalinger fra andre ordninger, som er finansieret af midler fra den danske stat. I en protokolbestemmelse er det nævnt, at udbetalinger fra sådanne andre ordninger især omfatter arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, barseldagpenge samt uddannelsesstøtte.

Bestemmelsen medfører for det andet, at Danmark kan beskatte personer hjemmehørende i Ungarn, af udbetalinger fra pensionsordninger, når der tidligere er givet fradrag ved dansk beskatning for indbetalingerne til disse ordninger, eller når en arbejdsgivers indbetalinger til ordningen ikke var skattepligtige i Danmark for arbejdstageren. Der er dog en overgangsregel i artikel 26, stk. 2, så personer, der allerede ved underskrivelsen af den nye overenskomst var hjemmehørende i Ungarn og modtog pension, ikke skal betale dansk skat af dansk privat pension.

Efter kildeskattelovens § 2 er personer i Ungarn begrænset skattepligtige af deres udbetalinger fra private pensionsordninger, som er skattebegunstiget efter pensionsbeskatningsloven. Tilsvarende er personer i Ungarn begrænset skattepligtige af stipendier efter lov om statens uddannelsesstøtte, arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, andre sociale ydelser samt sociale pensioner her fra landet. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten. Beskatningen af privat pension kan dog ikke gennemføres for personer, der er omfattet af overgangsreglen i artikel 26, stk. 2, som nævnt ovenfor.

Artikel 18 medfører, at når en person i Ungarn modtager løn eller lignende vederlag, herunder pension, fra Danmark for varetagelse af hverv for den danske stat (eller lokal dansk myndighed), kan Danmark beskatte lønnen m.v. Det er dog kun Ungarn, der kan beskatte lønnen m.v., hvis arbejdet er udført i Ungarn, og den pågældende enten er ungarsk statsborger eller blev hjemmehørende i Ungarn med andre formål end udførelsen af hvervet. Bestemmelserne i artikel 18 gælder dog ikke, hvis en stat (eller myndighed) driver erhvervsvirksomhed.

Efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, omfatter den fulde skattepligt til Danmark også danske statsborgere, som den danske stat, regioner, kommuner eller andre offentlige institutioner m.v. har udsendt til tjeneste uden for riget, og disse personers samlevende ægtefæller og hjemmeværende børn. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 20 medfører, at når en person eller et selskab i Ungarn modtager såkaldt »anden indkomst« – det vil sige indkomst, som ikke er omfattet af overenskomstens andre artikler – kan denne indkomst kun beskattes i Ungarn. Hvis en person eller et selskab i Ungarn har et fast driftssted her i landet, kan Danmark dog alligevel beskatte »anden indkomst«, som er knyttet til driftsstedet.

Bestemmelsen omfatter ikke alene indkomst fra Danmark og Ungarn, men også indkomst fra 3. lande.

Bestemmelsen medfører, at Danmark ikke kan beskatte en person eller et selskab i Ungarn af indkomsttyper, som ikke

er omfattet af overenskomstens andre artikler, medmindre disse indkomsttyper er knyttet til et fast driftssted, som pågældende har her i landet.

Der er i dag f.eks. ikke begrænset skattepligt af underholdsbidrag, som en person her i landet betaler til en tidligere ægtefælle eller børn i Ungarn. Overenskomstens artikel 20 medfører, at hvis Danmark skulle indføre begrænset skattepligt af denne type indkomst, vil beskatningen ikke kunne gennemføres over for personer, der er hjemmehørende i Ungarn.

3.2. Betydningen for dansk fuld skattepligt af indkomst fra Ungarn

Dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikler 17, 18, 19, 21 og 25 indskrænker Danmarks mulighed for at gennemføre gældende regler i intern dansk skatteret om fuld skattepligt, for så vidt angår personer og selskaber her i landet, som modtager indkomst fra kilder i Ungarn.

Artikel 17 medfører, at hvis en person, der er hjemmehørende her i landet, modtager udbetalinger fra en ungarsk pensionsordning, der er obligatorisk efter ungarsk lovgivning, er det kun Ungarn, der kan beskatte pensionen. Det medfører i sammenhæng med artikel 21, stk. 2, litra c, at den pågældende ikke skal betale den danske skat af pensionen, men pensionen får betydning for dansk beskatning af den pågældendes eventuelle andre indkomster.

Artikel 18 medfører, at når en stat (eller dens lokale myndigheder) udbetaler løn eller lignende vederlag, herunder pension, til en person for varetægelse af hverv for denne stat (eller myndighed), er det kun denne stat, der kan beskatte lønnen m.v. Det er dog kun den anden stat, der kan beskatte lønnen m.v., hvis arbejdet er udført i den anden stat og den pågældende enten er statsborger i den anden stat eller blev hjemmehørende i den anden stat med andre formål end udførelsen af hvervet. Bestemmelserne i artikel 18 gælder dog ikke, i det omfang en stat (eller anden myndighed) driver erhvervsvirksomhed.

Artikel 18 hænger sammen med *artikel 25* om diplomater og konsulere. Artikel 25 medfører, at overenskomsten ikke berører de skattemæssige begunstigelser, som gælder for medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Intern dansk skatteret er i overensstemmelse med artikel 18 og artikel 25. Efter kildeskattelovens § 3 omfatter dansk skattepligt ikke fremmede staters herværende diplomatiske repræsentationer og konsulære repræsentationer samt disses personale m.fl. i det omfang, det er aftalt i Wienerkonventionerne om diplomatiske repræsentationer henholdsvis konsulære repræsentationer.

Diplomater m.fl., som er udsendt af den ungarske stat til tjeneste ved Ungarns ambassade her i landet, er fritaget for dansk beskatning i det omfang, det følger af Wienerkonventionerne om diplomatiske repræsentationer.

Skattefritagelsen efter kildeskattelovens § 3 og overenskomsten gælder derimod ikke for lokalt ansatte medarbejdere ved den ungarske ambassade.

Artikel 19 medfører, at når studerende eller lærlinge m.fl., som er eller var hjemmehørende i Ungarn, opholder sig i Danmark udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, skal Danmark fritage de pågældende for beskatning af beløb, som de modtager fra kilder uden for Danmark med henblik på underhold, studium eller uddannelse.

Det medfører, at Danmark ikke kan beskatte ungarske studenter eller praktikanter m.fl., som opholder sig her i landet udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, af beløb, som de pågældende modtager fra udlandet med henblik på underhold, studie eller uddannelse. Det gælder, selv om de pågældende er fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, fordi de har taget bopæl her i landet eller opholder sig her i landet i mindst 6 måneder. Beløbet indgår ikke ved opgørelsen af de pågældendes skattepligtige indkomst. Artikel 19 er formuleret efter OECD-modellens artikel 20, og i OECD's bemærkninger til denne artikel er det nævnt, at det beløb, som er fritaget for beskatning, ikke må overstige, hvad der er nødvendigt til udgifterne til underhold, studie eller uddannelse.

Artikel 21, stk. 2, vedrører den metode, som Danmark skal anvende til at undgå dobbeltbeskatning, når personer og selskaber, som er hjemmehørende her i landet, modtager ungarsk indkomst, og Ungarn efter overenskomstens andre artikler har ret til at beskatte indkomsten. Efter statskattelovens § 4 skal vedkommende medregne indkomsten ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst.

Artikel 21, stk. 2, litra a og b, medfører, at i så fald skal Danmark nedsætte vedkommendes indkomstskat med et beløb svarende til den betalte ungarske skat af den pågældende indkomst fra Ungarn. Denne metode svarer til reglen i ligningslovens § 33.

En fuldt skattepligtig lønmodtager, som har erhvervet lønindkomst ved arbejde udført i Ungarn, kan dog vælge nedsættelse af dansk beskatning efter reglen i ligningslovens § 33 A i stedet for artikel 21, stk. 2, litra a og b.

Artikel 21, stk. 2, litra c, vedrører den metode, som Danmark skal anvende til at undgå dobbeltbeskatning, når personer, som er hjemmehørende her i landet, modtager ungarsk indkomst, som efter overenskomstens andre artikler kun kan beskattes i Ungarn. Efter bestemmelsen kan Danmark medregne den ungarske indkomst ved opgørelsen af den danske skattepligtige indkomst, og efter statskattelovens § 4 skal indkomsten medregnes ved opgørelsen af dansk skattepligtig indkomst. Bestemmelsen i litra c medfører, at den beregnede danske skat af den skattepligtige indkomst skal nedsættes med den forholdsmæssige del, der falder på den nævnte ungarske del af den skattepligtige indkomst. Dobbeltbeskatningsnedsættelsen af dansk skat er altså ikke begrænset til det beløb, som er betalt i ungarsk skat af indkomsten.

Bestemmelsen vil især omfatte personer her i landet, som modtager udbetalinger fra en ungarsk pensionsordning, der

er obligatorisk efter ungarsk lovgivning. Denne pension kan kun beskattes i Ungarn, jf. artikel 17, stk. 1. Artikel 21, stk. 2, litra c, medfører, at Danmark ikke opkræver skat af pensionen, men pensionen får betydning for størrelsen af dansk beskatning af den pågældendes eventuelle andre indkomster, som Danmark kan beskatte.

3.3. *Fuld skattepligt for personer og selskaber med »dobbelt domicil« og hjemsted i Ungarn efter overenskomsten*

Artikel 4 fastlægger, hvor en person eller et selskab er hjemmehørende i dobbeltbeskatningsoverenskomstens forstand. Det er nødvendigt, idet overenskomsten fordeler retten til at beskatte en indkomst mellem den stat, hvorfra indkomsten hidrører (kildestaten), og den stat, hvor den person eller det selskab, som modtager indkomsten, er hjemmehørende (bopælsstaten).

En person eller et selskab er som udgangspunkt hjemmehørende i den stat, hvor den pågældende er fuldt skattepligtig efter statens interne skatteregler. Men en person eller et selskab kan være fuldt skattepligtig i to stater efter deres interne skatteret, f.eks. i tilfælde hvor en person har bolig i begge stater. I så fald afgøres det efter artikel 4, til hvilken stat den pågældende har den stærkeste tilknytning, det vil sige, hvor den pågældende er hjemmehørende i overenskomstens forstand.

Hvis en person eller et selskab er fuldt skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1 eller selskabsskattelovens § 1, men hjemmehørende i Ungarn i overenskomstens forstand, kan Danmark ikke gennemføre den fulde skattepligt af samtlige indkomster, som nævnt i statsskattelovens § 4. I så fald kan Danmark alene gennemføre den fulde skattepligt i det omfang, Danmark kan beskatte indkomsten efter artikel 6-20, fordi indkomsten hidrører her fra landet.

Det medfører, at Danmark ikke kan beskatte den fuldt skattepligtige person eller selskab af indkomst fra Ungarn eller fra andre lande. Danmark kan dog altid beskatte indkomst fra Ungarn eller fra andre lande, hvis denne indkomst indgår i overskuddet af et fast driftssted, som den pågældende har her i landet, jf. artikel 7 samt artikel 10, stk. 4, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 3, og artikel 20, stk. 2.

Danmark kan som nævnt alene beskatte indkomst, hvor Danmark er kildestat for indkomsten og har ret til at beskatte indkomsten efter artikel 6-20. Som følge af at modtageren er fuldt skattepligtig til Danmark, er den danske beskatning ikke indskrænket til de indkomsttyper, der er omfattet af dansk begrænset skattepligt på samme måde som for andre personer og selskaber, der er hjemmehørende i Ungarn i overenskomstens forstand, men ikke er fuldt skattepligtige til Danmark.

Det medfører, at Danmark kan beskatte en fuldt skattepligtig person eller selskab, som efter overenskomsten er hjemmehørende i Ungarn, af f.eks. gevinst ved afhændelse af aktier i et dansk selskab, hvis mindst 50 pct. af selskabets formue består af fast ejendom her i landet, jf. artikel 13, stk. 2. Det gælder, uanset at der ikke er hjemmel til begræn-

set skattepligt af gevinst ved afhændelse af aktier i et dansk selskab, når afhænderen er en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Ungarn og ikke er fuldt skattepligtig til Danmark. På samme måde kan Danmark beskatte en fuldt skattepligtig person, som efter overenskomsten er hjemmehørende i Ungarn, af lønindtægt ved arbejde udført her i landet under et ophold på mere end 183 dage for en arbejdsgiver, som hverken er fuldt skattepligtig til eller har fast driftssted her i landet. Det gælder, uanset at der ikke er hjemmel til begrænset skattepligt af lønindtægten, hvis lønmodtageren er en person, som er hjemmehørende i Ungarn og ikke er fuldt skattepligtig til Danmark.

3.4. *Særlige artikler*

Artikel 22 medfører, at Danmark ikke kan gennemføre beskatning efter intern dansk skatteret, der diskriminerer i strid med denne artikel. Danmark må altså ikke gennemføre beskatning eller dermed forbundne krav, som diskriminerer ungarske statsborgere i forhold til danske statsborgere under samme forhold – især med hensyn til skattemæssigt hjemsted. Danmark må ikke beskatte et fast driftssted her i landet af et ungarsk foretagende mere byrdefuldt i forhold til dansk beskatning af et dansk foretagende. Betalinger her fra landet til personer og selskaber i Ungarn skal kunne fratrækkes ved dansk beskatning under samme betingelser, som hvis beløbet var betalt til personer og selskaber her i landet. Endelig må Danmark ikke have en mere byrdefuld beskatning eller dermed forbundne krav af et dansk selskab, der er ejet af personer og selskaber i Ungarn, i forhold til andre danske selskaber.

Artikel 22 i den dansk-ungarske dobbeltbeskatningsoverenskomst er formuleret over den tilsvarende bestemmelse i artikel 24 i OECD's model til sådanne overenskomster. Artikel 22 skal derfor fortolkes i overensstemmelse med bemærkningerne til OECD-modellens artikel 24, som angiver nærmere om, hvad der skal forstås ved diskriminering.

Der er ikke regler i intern dansk skatteret, som strider mod overenskomstens artikel 22.

Artikel 23 giver hjemmel til, at danske skattemyndigheder kan lempe beskatningen efter intern dansk skatteret i konkrete sager.

For det første angår bestemmelsen konkrete tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at pågældende er udsat for beskatning i strid med overenskomsten. Det kan f.eks. skyldes, at de to staters skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af overenskomsten. I så fald skal de to landes skattemyndigheder søge at finde en løsning, så dobbeltbeskatning undgås. Bestemmelsen pålægger ikke de to lande en pligt til at opnå en løsning.

For det andet giver bestemmelsen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Artikel 23 giver således de danske myndigheder hjemmel til at anvende en forståelse af udtryk, der afviger fra forståelsen af udtrykket i intern skatteret, med henblik på at undgå dobbeltbeskatning i konkrete sager.

Artikel 24 medfører, at de to landes kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger til brug ved korrekt ansættelse af indkomst til beskatning. Hvis ungarske skattemyndigheder anmoder de danske skattemyndigheder om oplysninger, som ikke allerede er i de danske myndigheders besiddelse, kan de danske myndigheder pålægge personer og selskaber her i landet, som har oplysningerne, at afgive dem med henblik på videresendelse til de ungarske myndigheder til brug ved ungarsk beskatning.

Skattekontrollovens § 8 Y medfører, at bestemmelser i lovgivningen om pligt til at afgive oplysninger til brug for danske skatteansættelser finder anvendelse, når de danske skattemyndigheder i skattesager, som ikke er straffesager, yder bistand i form af oplysninger til den kompetente myndighed i en anden stat til brug ved skatteansættelse i den anden stat, når denne bistand sker som led i en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden international aftale.

4. Ændringer i forhold til den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Ungarn

Den vigtigste ændring vedrører artikel 17 om beskatningsretten til pension.

Efter den gældende overenskomst kan social pension (og andre sociale ydelser) samt tjenestemandspension beskattes i den stat, hvorfra den udbetales. Andre pensioner m.v., herunder udbetalinger fra private pensionsordninger, kan kun beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende.

Der sker i princippet ingen ændringer for social pension og andre sociale ydelser samt tjenestemandspensioner, idet den ny overenskomst opretholder reglerne i den nuværende overenskomst om, at disse pensioner og ydelser kan beskattes i den stat, hvorfra de udbetales.

Den ny overenskomst ændrer derimod beskatningen af andre pensioner m.v. - dvs. i praksis især privat pension - så de i fremtiden kan beskattes i den stat, hvorfra de betales (kildestaten), når indbetalinger til pensionsordningen tidligere har været fradragsberettigede (eller på anden måde skattebejungstigede) i denne stat.

Baggrunden for ændringen er, at det er dansk forhandlingspolitik at opnå så stor grad af kildestatsbeskatning for pensioner som muligt.

Begrundelsen er, at Danmark gennem hele opsparingsfasen har båret skattefradrag for indbetalingerne til de private pensionsordninger. Det bør modsvares af dansk beskatning af udbetalinger fra pensionsordningerne, uanset om modtagerne er hjemmehørende i Danmark eller i udlandet, så længe de forbliver hjemmehørende i Ungarn.

Den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst har dog en overgangsordning for private pensioner, så personer, som allerede ved underskrivelsen af den nye overenskomst var hjemmehørende i Ungarn og var begyndt at modtage pension fra Danmark, ikke skal beskattes i Danmark af deres danske private pension.

Overgangsordningen har til formål at undgå, at den nye overenskomst får for store økonomiske virkninger for danske pensionister, der allerede er flyttet til Ungarn og er be-

gyndt at modtage pension på tidspunktet for overenskomstens underskrivelse, idet de pågældende på grund af alder og svagelighed typisk vil have svært ved at flytte og på den måde tilpasse deres økonomi til ændring af beskatningen af deres pension. I betragtning af dette hensyn skal den foreslåede overgangsregel ikke omfatte personer, som fra og med den 28. april 2011 flytter til Ungarn eller fra og med dette tidspunkt begynder at modtage pension.

Desuden omfatter den nye overenskomst alene indkomstskatter, mens den gældende overenskomst omfatter indkomst- og formueskatter. Ændringen har ikke nogen aktuel praktisk betydning, idet hverken Danmark eller Ungarn har generel formueskat.

Herudover medfører den ny overenskomst en række ændringer i forhold til den gamle overenskomst som følge af, at den nye overenskomst er formuleret på grundlag af OECD-modellen til sådanne aftaler, som affattet i 2008, hvorimod den gamle overenskomst på flere punkter var formuleret på grundlag af den første OECD-model fra 1963.

I *artikel 3* er der indsat definitioner af »foretagende« og »erhvervsvirksomhed« for at præcisere, at disse udtryk også omfatter udøvelse af liberalt erhverv eller anden virksomhed af selvstændig karakter. De to nye definitioner er indsat som følge af, at OECD-modellen ikke længere har en særlig artikel om frit erhverv, idet indkomst ved frit erhverv nu er omfattet af bestemmelsen om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed (*artikel 7*).

Definitionen af »international trafik« er ændret som følge af, at den nye bestemmelse om international transport i overensstemmelse med OECD-modellen ikke omfatter international trafik med bus og lastbiler. Desuden er det i fremtiden afgørende, hvor det foretagende, der driver international skibs- eller luftfart, er hjemmehørende efter *artikel 4*, hvor det efter den gældende overenskomst er afgørende, hvor foretagendet har virkelig ledelse. Foretagender, der driver international skibs- eller luftfart, sidestilles nu med andre foretagender.

I stk. 2 om forståelsen af et udtryk, som ikke er udtrykkeligt defineret, er det præciseret, at udtrykket skal forstås i overensstemmelse med intern lovgivning i den stat, der anvender udtrykket, på det tidspunkt, hvor udtrykket anvendes. Herved undgås tvivl, om udtrykket skal forstås i overensstemmelse med intern lovgivning på det tidspunkt, hvor overenskomsten var underskrevet.

Artikel 4 er ændret i overensstemmelse med seneste OECD-model. Desuden er det nævnt, at stedet for registrering er et kriterium, der kan medføre skattemæssigt hjemsted, på samme måde som f.eks. ledelsens sæde.

Artikel 5 med definitionen af fast driftssted er ændret. Efter den gældende overenskomst kan en stat alene beskatte et foretagende fra den anden stat af fortjeneste, som det opnår ved bygge-/anlægsvirksomhed i den førstnævnte stat, hvis virksomheden varer i mere end 24 måneder. I den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst er perioden for bygge-/anlægsvirksomhed fastsat til 12 måneder, hvilket svarer til

OECD-modellen til dobbeltbeskatningsoverenskomster og til de fleste andre danske overenskomster.

I forhold til den gældende overenskomst er artiklen ændret derved, at der er indsat et nyt stykke om, hvornår virksomhed med borerig, skib m.v. til efterforskning efter naturforekomster danner fast driftssted.

Artikel 6 om fast ejendom er stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 7 om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed er stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst. Dog er stk. 4 i den hidtil gældende artikel 7 udgået. Efter denne regel kunne den fortjeneste, som kan henføres til et foretagendes faste driftssted, fastsættes på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, men resultatet skulle være i overensstemmelse med de øvrige principper i artikel 7. Bestemmelsen er udgået, fordi den ikke kunne anvendes hverken i Danmark eller Ungarn.

Artikel 8 om international transport er ændret i forhold til den gældende overenskomst, så den nye bestemmelse ikke omfatter international trafik med bus og lastbiler. På dette punkt svarer den ny bestemmelse til den tilsvarende bestemmelse i OECD-modellen.

Desuden er det som nævnt ovenfor i fremtiden afgørende, hvor det foretagende, der driver international skibs- eller luftfart, er hjemmehørende efter artikel 4, hvor det efter den gældende overenskomst er afgørende, hvor foretagendet har virkelig ledelse.

Den nye bestemmelse medfører desuden, at fortjeneste ved international skibs- og luftfart også omfatter fortjeneste ved udleje af skibe og fly samt fortjeneste ved containerdrift. Tilsvarende resultat fremgår af OECD-modellens bemærkninger til artiklen om international skibs- og luftfart. På dette punkt er der altså hovedsagligt tale om en præcisering.

I *artikel 9* om forbundne foretagender er stk. 1 uændret i forhold til den gældende overenskomst. I den ny overenskomst er indsat OECD-modellens artikel 9, stk. 2, som ikke findes i den gældende overenskomst. Artikel 9, stk. 2, fandtes ikke i den oprindelige OECD-model fra 1963, men blev indsat ved revisionen af modellen i 1977. Selv om bestemmelsen i stk. 2 ikke findes i den gældende overenskomst, skal Danmark og Ungarn dog alligevel anvende bestemmelsen i dag, idet EU's voldgiftskonvention har samme virkning.

Den nye overenskomst medfører også ændringer af *artiklerne 10, 11 og 12* om en stats ret til at beskatte udbytte, renter og royalties, som betales fra kilder i denne stat (kildestaten).

Formuleringen efter den nyeste OECD-model medfører bl.a., at det udtrykkeligt fremgår af disse artikler, at begrænsningen af kildestatens ret til at beskatte disse indtægter er betinget af, at indtægtens retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden stat. Den gamle overenskomst nævnte alene, at indtægtens modtager skulle være hjemmehørende i den anden stat.

Efter den gældende *artikel 10* kan kildestaten beskatte udbyttet, men skatten må højst være 15 pct. af udbyttets bruttobeløb, hvis modtageren er hjemmehørende i den anden stat. Udbytteskatten må dog højst være 5 pct. af bruttobeløbet, hvis modtageren er et selskab, der ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det udloddende selskab. Efter den nye overenskomst kan kildestaten fortsat beskatte udbyttet, men skatten må højst være 15 pct. af udbyttets bruttobeløb, dog må kildestaten ikke beskatte udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab, der ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det udloddende selskab. Denne ændring svarer til, hvad der allerede gælder efter EU's moder-/datterselskabsdirektiv. Efter den nye overenskomst kan kildestaten heller ikke beskatte udbytte, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse og lign. i den anden stat.

Artikel 11 om renter er stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst. I definitionen af udtrykket »renter« er det præciseret, at renter ikke omfatter indtægter, der er omfattet af artikel 10's definition af udbytter.

Artikel 12 om royalties er ændret derved, at definitionen af udtrykket »royalties« ikke længere omfatter betaling for brug af industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr. Ændringen sker som følge af ændring af OECD-modellen. Herudover er bestemmelsen stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 13 om kapitalgevinster er i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst. Der er dog indsat en ny bestemmelse om gevinst ved afhændelse af aktier i ejendomsaktieselskaber og en ny bestemmelse om gevinst ved afhændelse af containere.

Artikel 14 om personligt arbejde i tjenesteforhold er i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artiklen har dog en ny bestemmelse i stk. 4, hvorefter Danmark har ret til at beskatte piloter og kabinepersonale hjemmehørende i Ungarn af løn for arbejde ombord på fly i international trafik, hvis de pågældende arbejder for SAS med base i København. Den hidtidige dobbeltbeskatningsoverenskomst medfører med SAS's nuværende struktur, at Sverige har ret til at beskatte de pågældende personer af deres løn fra SAS's danske afdeling. Sverige beskatter imidlertid ikke lønnen. De pågældende personer er socialt sikret i Danmark, så der heller ikke skal betales svenske sociale bidrag af lønnen. De pågældendes løn fra den danske afdeling af SAS er fastsat efter danske forhold og bør derfor også kunne beskattes i Danmark.

Artikel 15 om bestyrelshonorarer er stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 16 om kunstnere og sportsfolk er stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 18 om offentligt hverv er stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst. Der er dog sket den ændring, at tjenestemandspensioner nu er omfattet af samme stykke som løn m.v.

Artikel 19 om studerende er uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 20 om anden indkomst er i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 21 om ophævelse af dobbeltbeskatning er i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 22 om ikke-diskriminering er i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Dog er der sket ændring af stk. 1, hvor præciseringen »særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted« er indsat i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i OECD-modellen. På samme måde er der desuden indsat en bestemmelse om, at en stat heller ikke må diskriminere statsløse personer, som er hjemmehørende i den anden stat, jf. stk. 2.

Artikel 23 om fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler er i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 24 om udveksling af oplysninger er opdateret i overensstemmelse med den seneste OECD-model. Det er således præciseret, at en stat ikke kan afvise at indhente og videregående oplysninger til den anden stat med den begrundelse, at førstnævnte stat ikke selv har brug for oplysningerne til egen beskatning, eller at der er tale om bankoplysninger.

Danmark og Ungarn skal i forvejen udveksle oplysninger i henhold til EU's bistandsdirektiv.

Artikel 25 om medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder er uændret i forhold til den gældende overenskomst.

5. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder en række ændringer og præciseringer af den dansk-ungarske dobbeltbeskatningsoverenskomst. Der er ikke holdepunkt for at anslå størrelsen af de provenumæssige konsekvenser, men de skønnes at være begrænsede.

Den vigtigste ændring angår udbetalinger fra private pensionsordninger, som i dag kun kan beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende, og som i fremtiden også kan

beskattes i den stat, hvorfra de udbetales. Der er dog en overgangsregel for de personer, som den 27. april 2011 var hjemmehørende i Ungarn og modtog pension, således at de pågældende bevarer den hidtidige fritagelse for dansk beskatning af udbetalinger fra danske private pensionsordninger. Ændringen fra ren bopælsstatsbeskatning til kildestatsbeskatning vil imødegå et provenutab for personer hjemmehørende i Ungarn, som i fremtiden begynder at modtage pension, eller personer, som i fremtiden flytter til Ungarn, for så vidt angår udbetalinger fra private pensionsordninger, hvor indbetalingerne til ordningen tidligere medførte fradrag ved opgørelse af dansk skattepligtig indkomst eller ingen beskatning af arbejdsgiverens indbetalinger.

6. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes at medføre merudgifter i størrelsesordenen 500.000 kr. til systemtilretning.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser af betydning for erhvervslivet, og det har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Høring

Lovforslaget har ikke været sendt i høring, idet der er tale om godkendelse af en allerede underskrevet overenskomst.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Begrænsede provenumæssige konsekvenser	Begrænsede provenumæssige konsekvenser
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Merudgifter i størrelsesordenen 500.000 kr. til systemtilretning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

Det foreslås, at bestemmelserne i den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Ungarn skal gælde her i landet, når betingelserne herfor er opfyldt. Overenskomsten er optaget som bilag til den foreslåede lov, og dens bestemmelser gennemgås nedenfor.

Lovens vedtagelse medfører, at regeringen kan tiltræde overenskomsten.

Betingelserne for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt 30 dage efter, at begge lande har underrettet hinanden om, at de forfatningsmæssige betingelser for ikrafttræden er opfyldt, jf. overenskomstens artikel 26.

De enkelte artikler i den dansk-ungarske dobbeltbeskatningsoverenskomst har følgende bestemmelser:

Artikel 1. Personer omfattet af overenskomsten

Overenskomsten omfatter fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende (dvs. fuldt skattepligtige) i en eller begge stater.

Artikel 2. Skatter omfattet af overenskomsten

Overenskomsten skal anvendes på skatter af indkomst, der udskrives af en af de to stater eller dens lokale myndigheder. Artiklen har en definition af de omfattede skatter.

Alle danske indkomstskatter er omfattet, uanset om skatterne pålignes af staten eller kommunerne. Sociale bidrag, som f.eks. arbejdsmarkedsbidrag eller arbejdsgiverafgifter, anses ikke som en skat.

Dobbeltbeskatningsoverenskomster gælder typisk i mange år, så en overenskomsts lister over omfattede skatter kan være forældet. Artikel 2 bestemmer derfor også, at overenskomsten omfatter alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der senere pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter ved underskrivelsen.

Artikel 3. Almindelige definitioner

Artiklen definerer en række generelle begreber, der anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten har den anførte betydning.

Der er en definition af de kontraherende stater. Færøerne og Grønland er specifikt udelukket fra definitionen af Danmark, da skatteområdet er et selvstyreanliggende for disse dele af riget.

Det er vigtigt at bemærke, at udtrykket »person« i dobbeltbeskatningsoverenskomsten både kan omfatte en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer.

I en protokol til overenskomsten er det nævnt, at interessenskabers etableret i Ungarn bliver beskattet som selskaber

i Ungarn, og at de således er omfattet af definitionen af selskaber og hjemmehørende i Ungarn.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted

Artiklen fastsætter, hvornår en person anses for at være (skattemæssigt) hjemmehørende i en af de to stater. Udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, betyder en person, der er (fuldt) skattepligtig til denne stat på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde, stedet for registrering eller et andet lignede kriterium.

I stk. 2 er det fastsat, at en juridisk person, som er etableret i en stat efter denne stats lovgivning, og som er skattefritaget i denne stat, skal anses som hjemmehørende i denne stat ved anvendelsen af overenskomsten.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge stater efter deres interne lovgivning (»dobbelt domicil«), f.eks. hvis personen ejer bolig i begge stater. Stk. 3 og 4 opstiller en række kriterier for løsning af dette problem. Det er nødvendigt at fastslå, i hvilken stat den pågældende person i en sådan situation er *hjemmehørende i overenskomstens forstand*, den såkaldte bopælsstat. Det er nemlig afgørende for beskatningsrettens fordeling mellem de to stater (bopælsstaten og kildestaten). I overenskomstens forstand kan en person kun være hjemmehørende i én stat.

Hvis et selskab eller anden juridisk person er hjemmehørende i begge stater, skal den efter stk. 4 anses for hjemmehørende i overenskomstens forstand i den stat, hvor den har virkelig ledelse.

I en protokolbestemmelse er det aftalt, at ved virkelig ledelse som nævnt i stk. 4 lægges der vægt på den daglige ledelse.

Artikel 5. Fast driftssted

Hovedformålet med brugen af kriteriet »fast driftssted« er at afgøre, hvornår en stat har ret til at beskatte fortjeneste, der er oppebåret af et foretagende i den anden stat. Artikel 7 bestemmer nemlig, at et foretagendes fortjeneste kun kan beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende (bopælsstaten). Men hvis foretagendet udøver virksomhed gennem et fast driftssted i den anden stat (kildestaten), kan denne stat beskatte foretagendet af den fortjeneste, som det har opnået gennem driftsstedet.

Når et foretagende fra den ene stat udøver erhvervsaktivitet gennem et fast driftssted i den anden stat, anses det at have en sådan økonomisk tilknytning til den anden stat, at den anden stat skal have ret til at beskatte den fortjeneste, som foretagendet opnår gennem det faste driftssted.

»Fast driftssted« betyder et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves. Det omfatter især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Bygge- eller anlægsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 12 måneder. Over-

enskomstens 12-månedersfrist er et gensidigt afkald på beskatning i kildestaten af indkomst ved bygge- og anlægsarbejder af en begrænset varighed. Sådan indkomst kan kun beskattes i bopælsstaten.

Som ovenfor nævnt vil en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes, altid udgøre et fast driftssted. Efter artikel 5, stk. 4, gælder, at virksomhed med boreplatforme, anlæg eller skibe, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster - men ikke ved den efterfølgende udvinding af sådanne - kun udgør et fast driftssted, hvis virksomheden strækker sig over mere end 12 måneder. Det er ikke muligt for forbundne foretagender at omgå dette ved at arrangere sig sådan, at det ene foretagende foretager efterforskning i f.eks. ni måneder, hvorefter det andet foretagende fortsætter virksomheden de følgende ni måneder. I sådanne tilfælde lægges perioderne sammen. OECD-modellen indeholder ikke bestemmelser om en sådan 12-månedersfrist for efterforskning efter naturforekomster. Bestemmelsen i stk. 4 er indsat efter dansk initiativ for at tydeliggøre overenskomstens betydning for efterforskning af naturforekomster.

Artikel 5, stk. 5, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted, mens stk. 6 og 7 omhandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. Der vil dog ikke foreligge fast driftssted, hvis repræsentantens virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet.

Endelig fastslås i stk. 8, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden stat, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at et foretagendes fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende (bopælsstaten), medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i den anden stat (kildestaten). Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-5 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 6 fastslår, at hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. Fortjeneste ved international trafik

Et rederis eller luftfartsforetagendes fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik kan kun beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende.

Det samme gælder for fortjeneste ved udlejning af skibe og fly med besætning og - såfremt visse betingelser er opfyldt - fortjeneste ved udlejning af skibe og fly uden besætning.

På samme måde kan et foretagendes fortjeneste ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik, kun beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende.

Bestemmelserne i artikel 8 gælder også for fortjeneste opnået ved deltagelse i et fællesskab.

I tilfælde, hvor foretagender fra forskellige lande driver skibe eller fly i international trafik gennem et konsortium, gælder bestemmelserne i artikel 8 for den del af fortjenesten ved denne virksomhed, som svarer til den andel, som et foretagende fra en kontraherende stat deltager med i konsortiet. Bestemmelsen herom i stk. 5 anvendes i dag alene for den danske del af SAS.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender

Artiklen knæsetter det såkaldte »arms-længde-princip« for transaktioner mellem forbundne foretagender, f.eks. hvis et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden stat handler med hinanden på andre vilkår end de, der gælder i et frit marked. I så fald kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, så indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis selskaberne havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Stk. 2 medfører kort sagt, at hvis den ene stat forhøjer fortjenesten ved koncerninterne transaktioner for foretagendet i denne stat, så skal den anden stat foretage en passende nedsettelse af fortjenesten ved transaktionerne for foretagendet i den anden stat. Stk. 2 er dog ændret i forhold til ordlyden af den tilsvarende regel i OECD-modellen, idet den anden stat alene skal foretage en ændring som følge af den førstnævnte stats forhøjelse, hvis den anden stat er enig heri. Der er dog alene tale om en præcisering, idet det samme fremgår af bemærkningerne til OECD-modellens artikel 9, stk. 2.

Artikel 10. Udbytte

Udbytter kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Udbytterne kan også beskattes i den stat, hvor det udbytteudlodende selskab er hjemmehørende (kildestaten). Men der gælder følgende begrænsninger på kildestatens beskatningsret, hvis den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i den anden stat, jf. stk. 2.

Kildestaten kan beskatte udbyttet med højst 15 pct. af dets bruttobeløb. Kildestaten må dog ikke beskatte, hvis den retmæssige ejer er et selskab, som ejer mindst 10 pct. af det selskab, der har udloddet udbyttet, og denne aktiebesiddelse har været opretholdt i en periode på mindst 1 år. Kildestaten

må heller ikke beskattes, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller lignende institution, som er skattemæssigt godkendt i den anden stat.

Begrænsningerne i kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for udbytte, som indgår i indkomsten i et fast driftssted i denne stat, når den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted. I så fald skal udbyttet beskattes som indkomst ved erhvervsmæssig virksomhed efter artikel 7, jf. artikel 10, stk. 4. Fast driftssted er defineret i artikel 5.

En stat kan ikke beskatte udloddet eller ikke-udloddet indkomst fra et selskab i den anden stat under henvisning til, at indkomsten er indtjent i den førstnævnte stat, jf. stk. 5. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

Artikel 11. Renter

Renter kan kun beskattes i den retmæssige ejers bopælsstat.

Denne begrænsning af kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast driftssted i denne stat. De beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7, jf. artikel 11, stk. 3.

Artikel 12. Royalties

Royalties kan kun beskattes i den retmæssige ejers bopælsstat.

Denne begrænsning af kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for royalties af rettigheder, der har direkte forbindelse med et fast driftssted i denne stat. De beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7, jf. artikel 12, stk. 3.

Artikel 13. Kapitalgevinster

Gevinst ved afhændelse af fast ejendom kan beskattes i den stat, hvor ejendommen er beliggende.

Hvis mere end 50 pct. af værdien af aktier m.v. i et selskab m.v. består i fast ejendom, der er beliggende i en kontraherende stat, kan gevinst ved afhændelse af disse aktier m.v. beskattes i denne stat. Bestemmelsen herom i stk. 2 skal hindre, at beskatning af gevinst på fast ejendom omgås ved, at fast ejendom ejes gennem et selskab i stedet for at være ejet direkte, idet gevinst ved afhændelse af aktier som hovedregel kun kan beskattes i den stat, hvor afhænderen er hjemmehørende, jf. artikel 13, stk. 6.

På samme måde kan gevinst ved afhændelse af rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted - eller af det faste driftssted som sådant - beskattes i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

Gevinst ved afhændelse af skibe og fly, der er anvendt i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i den stat, hvor det pågældende rederi eller luftfartsforetagende er hjemmehørende. Tilsvarende gælder gevinst ved afhændelse af containere.

Gevinst ved afhændelse af andre aktiver end ovennævnte kan kun beskattes i den stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

Artikel 14. Personligt arbejde i tjenesteforhold

Hvis en person, der er hjemmehørende i den ene stat, udfører lønarbejde i den anden stat, kan denne anden stat (kildestaten) beskatte indkomsten for arbejdet, som er udført i denne stat.

Kildestaten kan dog ikke beskatte denne indkomst, hvis lønmodtageren opholder sig i kildestaten i højst 183 dage i en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og lønnen betales af eller for en arbejdsgiver, som ikke er hjemmehørende i kildestaten, og lønnen ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i kildestaten, jf. stk. 1 og 2. Alle tre betingelser skal være opfyldt.

Det er således kun Danmark, der kan beskatte en lønmodtager, som er hjemmehørende i Danmark, og som af sin danske arbejdsgiver udsendes til arbejde i Ungarn i højst 183 dage i en 12-månedersperiode, af lønindkomsten for dette arbejde, når denne er betalt af den danske arbejdsgiver. Men hvis lønnen vedrører arbejdsgiverens faste driftssted i Ungarn, kan denne stat dog også beskatte lønindkomsten.

Lønindkomst ved arbejde om bord på skibe og fly i international trafik kan beskattes i den stat, hvor det pågældende rederi eller luftfartsforetagende er hjemmehørende, jf. artikel 14, stk. 3.

Efter den nye bestemmelse i stk. 4 kan Danmark beskatte personer, som er hjemmehørende i Ungarn, af deres løn for arbejde om bord på fly i international trafik for SAS med base i København.

Artikel 15. Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer eller lignende betalinger, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer i sin egenskab af medlem af bestyrelsen eller et tilsynsførende organ for et selskab i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 16. Kunstnere og sportsfolk

Kunstnere og sportsfolk kan beskattes i den stat, hvor de udøver deres virksomhed. Dette gælder også, når vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsudøverens selv, typisk et selskab.

Hvis kunstnere eller sportsfolk, der er hjemmehørende i den ene stat, optræder i den anden stat under et besøg, som udelukkende eller i væsentlig grad er støttet af offentlige midler fra den førstnævnte stat, kan indkomsten dog kun beskattes i kunstnerens eller sportsudøverens bopælsstat.

Artikel 17. Pensioner

Sociale ydelser, sociale pensioner samt andre ydelser fra midler tilvejebragt af det offentlige kan kun beskattes i den stat, hvorfra de udbetales (kildestaten). I en protokol er som typiske eksempler på andre ydelser fra offentlige midler

nævnt arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, barseldagpenge og uddannelsesstøtte.

Udbetalinger fra pensionsordninger, som er obligatoriske i henhold til en stats lovgivning, kan kun beskattes i denne stat.

Når overenskomsten medfører, at udbetalinger fra ungariske obligatoriske pensionsordninger kun kan beskattes i kildestaten Ungarn, selv om modtageren er hjemmehørende i Danmark, medfører det, at Danmark som bopælsstat skal lempe dobbeltbeskatning efter metoden eksemption med progressionsforbehold, som omtalt nedenfor under artikel 21.

Udbetalinger fra private pensionsordninger og lignende vederlag kan som udgangspunkt kun beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende. Private pensioner m.v. kan dog også beskattes i den stat, hvorfra de udbetales, hvis denne kildestat i opsparingsfasen har givet fradrag for indbetalingerne til pensionsordningen eller ikke har beskattet en lønmodtager af arbejdsgivers indbetalinger til ordningen.

I artikel 26, stk. 3, er der en overgangsordning, så personer, som allerede ved underskrivelsen den 27. april 2011 af den nye overenskomst var hjemmehørende i Ungarn og modtog pension, fortsat er fritaget for dansk beskatning af privat pension.

Artikel 18. Offentlige hverv

Vederlag til offentligt ansatte kan som hovedregel kun beskattes i den udbetalende stat (kildestaten), men vederlaget kan beskattes i den anden stat (bopælsstaten), hvis arbejdet er udført dér, og modtageren enten er statsborger i denne stat eller ikke er blevet hjemmehørende i bopælsstaten alene for at påtage sig det pågældende hverv. Artiklen har alene betydning for ambassadepersonale og lignende.

Tjenestemandspensioner er også omfattet af artikel 18, så beskattningen sker i samme stat, hvor lønnen m.v. blev beskattet.

Artikel 18 gælder dog ikke vederlag eller pension i forbindelse med staters udøvelse af erhvervsvirksomhed. I så fald anvendes bestemmelserne i artiklerne 14, 15 og 16.

Artikel 19. Studerende

Når en studerende eller erhvervspraktikant fra den ene stat opholder sig i den anden stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, kan den anden stat ikke beskatte den pågældende af stipendier og lignende, der hidrører fra kilder uden for denne anden stat.

Artikel 20. Andre indkomster

Indkomster, der ikke er omhandlet andre steder i overenskomsten, kan kun beskattes i bopælsstaten, undtagen når indkomsten oppebæres gennem et fast driftssted i den anden stat.

Artikel 21. Metoder til forhindring af dobbeltbeskatning

Den såkaldte metodebestemmelse angiver den fremgangsmåde, som en stat skal anvende, når en person, der er hjemmehørende i denne stat, modtager indkomst fra den anden stat, og den anden stat kan beskatte indkomsten efter overenskomstens andre artikler.

Danmark skal som hovedregel anvende den såkaldte *credit-metode* som lempelsesmetode, jf. stk. 2, litra a og b. Hvis en person, som er hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst fra Ungarn, som efter overenskomstens artikel 6–20 kan beskattes i Ungarn, kan Danmark medregne indkomsten ved opgørelsen af personens skattepligtige indkomst, men den danske skat, som beregnes af denne indkomst, skal nedsættes med det mindste af to beløb, nemlig

- den skat af den ungarske indkomst, der er betalt i Ungarn, eller
- den del af den danske skat, der forholdsmæssigt falder på den ungarske indkomst.

Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jf. ligningslovens § 33.

Hvis en person i Danmark modtager ungarsk indkomst, som efter overenskomsten kun kan beskattes i Ungarn, anvendes metoden *eksemption med progressionsforbehold*, jf. stk. 2, litra c. Det betyder, at den danske skat nedsættes med den del, der forholdsmæssigt falder på den ungarske indkomst, uanset størrelsen af den ungarske skat. Den ungarske indkomst indgår altså i det danske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed – heraf udtrykket »progressionsforbehold«.

Bestemmelsen i stk. 2, litra c, svarer til reglen i ligningslovens § 33 A om lempelse for udenlandsk lønindkomst.

Artikel 21, stk. 2, litra c, medfører, at personer her i landet, som modtager ungarsk indkomst, som efter overenskomstens andre artikler kun kan beskattes i Ungarn, kan vælge dobbeltbeskatningslempelse efter denne bestemmelse i stedet for lempelse efter ligningslovens § 33.

Det vil især omfatte personer her i landet, som modtager udbetalinger fra en ungarsk pensionsordning, der er obligatorisk efter ungarsk lovgivning. Ungarn beskatter ikke disse pensionsudbetalinger. Anvendelse af ligningslovens § 33 ville medføre, at de pågældende skulle betale almindelig dansk skat af pensionen, idet der ikke er nogen ungarsk skat at give dobbeltbeskatningslempelse for. Artikel 21, stk. 2, litra c, medfører, at de pågældende alligevel skal medtage pensionen ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst, men Danmark kan ikke opkræve den del af den beregnede skat, som vedrører pensionen. Det betyder, at pensionen tages i betragtning ved beskatning af den pågældendes eventuelle andre indkomster, som Danmark kan beskatte.

Hvis en person i Ungarn modtager dansk indkomst (bortset fra udbytter), som Danmark kan beskatte efter overenskomstens artikel 6 - 20, skal dobbeltbeskatning undgås efter metoden *eksemption med progressionsforbehold*, jf. artikel 21, stk. 1. Det betyder, at Ungarn fritager den danske indkomst for beskatning, men at den danske indkomst tages i

betragtning ved fastsættelsen af den ungarske skat af modtagerens eventuelle andre indkomster, som Ungarn beskatter.

Ungarn anvender dog *credit-metoden* som lempelsesmetode, når en person i Ungarn modtager udbytte fra Danmark. Det betyder, at Ungarn medregner indkomsten ved opgørelsen af personens skattepligtige indkomst, men den danske skat, som beregnes af denne indkomst, skal nedsættes med det mindste af to beløb, nemlig

- den skat af den danske indkomst, der er betalt i Danmark, eller
- den del af den ungarske skat, der forholdsmæssigt falder på den danske indkomst.

Artikel 22. Ikke-diskriminering

De to stater må ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende, når de pågældende er under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted. Dette gælder både for fysiske og juridiske personer. Bestemmelsen gælder også, selv om den pågældende ikke er hjemmehørende i en af de to stater. En stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i den anden stat, de samme personlige skattemæssige fordele, som den under hensyn til forsørgerpligt eller lignende indrømmer til personer, der er hjemmehørende i staten, jf. stk. 3.

Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder ikke alene i forhold til de skatter, der er omfattet af overenskomsten, men i forhold til skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 23. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de to stater, mener sig udsat for en beskatning i strid med overenskomsten. De to staters kompetente myndigheder skal søge at løse vanskeligheder ved anvendelsen af overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder intet om voldgiftsprocedurer. I praksis finder myndighederne dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter.

I forhold til intern dansk skatteret giver overenskomstens artikel 23 og vedtagelsen af dette lovforslag hjemmel til, at de danske kompetente myndigheder kan indgå aftaler med de ungarske kompetente myndigheder til løsning af problemer i konkrete sager, jf. omtalen i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.

Artikel 24. Udveksling af oplysninger

Artiklen pålægger generelt de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at overenskomstens bestemmelser eller de to staters interne skattelovgivning kan føres ud i livet, dvs. at skatteligningen kan foretages korrekt. Pligten til informationsudveksling gælder for skatter af enhver art, som pålignes af de to stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndighe-

der, for så vidt beskatningen ikke vil være i strid med overenskomsten.

Betegnelsen »skatter af enhver art« omfatter ikke alene direkte skatter, men også indirekte skatter (moms, punktafgifter m.v.).

Det er ikke nogen betingelse for udvekslingen af oplysninger, at den pågældende person er hjemmehørende i Danmark eller Ungarn. De to stater kan f.eks. udveksle oplysninger til brug for dansk beskatning af en person, som er hjemmehørende i et tredjeland, men som har et fast driftsted her i landet.

Oplysninger kan udveksles på flere forskellige måder. For det første kan oplysninger udveksles *efter anmodning*. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Ungarn i en given situation har grund til at formode, at skattemyndighederne i den anden stat er i besiddelse af oplysninger, som er nødvendige for skatteligningen, kan myndighederne anmode myndighederne i den anden stat om at videregive oplysningerne til brug for den konkrete sag. Myndighederne i den anden stat har pligt til om muligt at fremskaffe de pågældende oplysninger, hvis de ikke allerede er i besiddelse af de oplysninger, der anmodes om, og disse oplysninger forefindes i den anden stat. Det er dog en forudsætning, at myndighederne i den anmodende stat selv har gjort, hvad de kunne for at fremskaffe oplysningerne.

En anden måde er *spontan* udveksling af oplysninger. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Ungarn kommer i besiddelse af oplysninger, som de skønner kan være af interesse for skattemyndighederne i den anden stat, kan disse oplysninger videresendes til myndighederne i den anden stat, selv om de ikke har anmodet om dem.

En tredje mulighed er, at skattemyndighederne i en stat *automatisk* - det vil sige systematisk og med faste mellemrum - sender oplysninger til den anden stats myndigheder. Det kan f.eks. være oplysninger om lønudbetalinger til personer, som er hjemmehørende i den anden stat.

Artiklen giver også mulighed for, at repræsentanter fra de ungarske skattemyndigheder kan være til stede ved danske skattemyndigheders undersøgelse hos en person eller et selskab her i landet, eller at repræsentanter fra de danske myndigheder er til stede ved ungarske myndigheders undersøgelse i Ungarn.

De to stater kan også aftale en såkaldt simultan undersøgelse, hvor deres skattemyndigheder hver på sit territorium undersøger de skattemæssige forhold hos en eller flere skattepligtige, hvor de har en fælles eller beslægtet interesse, med henblik på, at de derefter udveksler alle relevante oplysninger, som de er kommet i besiddelse af.

Der er ikke i artiklen regler for, om udvekslingen af oplysninger skal foregå på den ene eller anden måde eller i en kombination af flere måder. Der er heller intet til hinder for, at de to staters skattemyndigheder kan foranstalte undersøgelser målrettet mod særlige erhvervsgrøner m.v.

En stat har dog ikke pligt til at give oplysninger eller udføre forvaltningsakter i strid med dens lovgivning eller prak-

sis eller give oplysninger, som ville afsløre forretningshemmeligheder eller strider mod almene interesser.

I den ny overenskomst er det præciseret, at informationsudvekslingen også omfatter såkaldte bankoplysninger, så der er pligt til at videregive oplysninger, som er indhentet (eller skal indhentes) fra banker eller andre finansielle institutioner.

En stat skal behandle oplysninger, som den har modtaget fra den anden stat, som fortrolige.

Artikel 25. Diplomater m.fl.

Overenskomsten berører ikke skattemæssige begunstigelser for diplomater m.fl.

Artikel 26. Ikrafttræden

De to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for den nye overenskomsts ikrafttræden er opfyldt. Overenskomsten træder i kraft tredvte dagen efter modtagelsen af den sidste af disse underretninger. Overenskomsten finder anvendelse fra og med det indkomstår, der påbegyndes efter den førstkommende 1. januar; dog finder overenskomsten anvendelse fra og med 1. januar i det følgende kalenderår, for så vidt angår skatter, der indeholdes ved kilden.

Den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst fra 24. oktober 1978 ophører med at have virkning for forholdet mellem de to stater fra og med det tidspunkt, hvor den nye overenskomst har virkning.

Artikel 26, stk. 3, indeholder en overgangsregel for personer, som allerede ved underskrivelsen af den nye overenskomst var hjemmehørende i Ungarn og var begyndt at modtage pension fra Danmark. Bestemmelsen medfører, at disse personers danske private pension kun kan beskattes i Ungarn. Reglen gælder også for dansk privat pension, som disse personer først begynder at modtage efter underskrivelsen af den nye overenskomst, hvis disse personer ved underskrivelsen modtog en anden pension. Reglen gælder, så længe disse personer forbliver hjemmehørende i Ungarn.

Artikel 27. Opsigelse

Overenskomsten har virkning på ubestemt tid, men den kan efter fem år opsiges med et varsel på seks måneder til udgangen af et kalenderår.

Til § 2

Efter lovforslagets § 2 fastsætter skatteministeren tidspunktet for lovens ikrafttræden. Loven vil blive sat i kraft,

når både Danmark og Ungarn har tiltrådt den ny dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Efter overenskomstens artikel 26 skal de to lande udveksle noter om, at de har gennemført de nødvendige procedurer for overenskomstens ikrafttræden. Overenskomsten træder i kraft på tredvte dagen efter modtagelsen af den sidste af disse noter.

På det tidspunkt vil der blive offentliggjort en bekendtgørelse om lovens ikrafttræden samt en bekendtgørelse af overenskomstens ikrafttræden med gengivelse af den danske og engelske tekst.

Til § 3

Den gældende dansk-ungarske dobbeltbeskatningsoverenskomst fra 24. oktober 1978 er indgået efter bemyndigelse i henhold til den tidligere gældende lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede stater til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.

Der er således ikke gennemført en særskilt lov om den gældende overenskomst, og der foreligger derfor ikke en lov, der skal ophæves.

Danmark og Ungarn indgik den 17. marts 1995 en protokol til ændring af den hidtil gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst. Protokollen skulle træde i kraft, når den var tiltrådt af begge stater. Protokollen blev godkendt af Folketinget ved lov nr. 424 af 14. juni 1995 om tiltrædelse af protokol af 17. marts 1995 til overenskomst af 24. oktober 1978 mellem Danmark og Ungarn om undgåelse af dobbeltbeskatning. Protokollens bestemmelser er dog ikke er trådt i kraft, idet protokollen ikke blev tiltrådt af Ungarn.

Protokollen bortfalder sammen med den dobbeltbeskatningsoverenskomst, som den skulle ændre.

Det foreslås derfor at ophæve lov nr. 424 af 14. juni 1995 om protokollen.

Til § 4

Efter lovforslagets § 3 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland. Skattespørgsmål hører under det færøske landstyes og det grønlandske selvstyes kompetence, jf. § 2 i lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes Landstyre og § 23, stk. 3, i lov nr. 473 af 12. juni 2009 om Grønlands Selvstyre, jf. § 4 i lov nr. 577 af 29. november 1978 om Grønlands hjemmestyre.

Den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst vil således ikke gælde for disse dele af rigsfællesskabet.